

ХОСЕ Л. Л. МОРАЛЕС

**НЕ ПОГЛЕЖДАЙ
НАЗАД**

книга-игра
2016 г.

Sin mirar atras

Copyright © Jose L. L. Morales

Испанска

Първо издание

©СДРУЖЕНИЕ „КНИГИ-ИГРИ” 2016

© Превод от испански: Данаил Дънов

© Вътрешни илюстрации: Стоян Русев

© Корица: Хайме Гарсия Мендоса

Редакция и корекция: Ивайло Динков

Предпечат и дизайн: Георги Миндизов

Издава: Сдружение „КНИГИ-ИГРИ“

Град София, 2016 г.

ISBN: 978-619-7160-10-9

Здравейте, приятели!

В ръцете си държите първата испанска книга-игра, която излиза на български език. С нея поставяме началото на новата ни поредицата книги-игри на съвременна тематика – „SLANG”. Тези книги са част от сътрудничеството ни с новите ни приятели от испанското издателство за книги-игри „Nosolorol”. Книгите от поредицата се отличават с много интересна система на игра и съвременни екшън сюжети. Според нас точно тази съвременна тематика липсваше досега в новите книги-игри и се надяваме да харесате нашия избор на заглавие.

След „Не поглеждай назад“ очаквайте книга втора от поредицата „SLANG”, озаглавена „Паднали ангели”. В книгата читателят поема ролята на Роберто Делгадо, детектив от полицията в Ел Ей, отдал се на алкохола, след като е бил изоставен от жена си. Разследването на убийството на седемнадесетгодишна проститутка в китайския квартал ще го въвлече в тъмните корупционни мрежи, в които са оплетени неговите колеги.

Това е засега, приятели. Следете нашата фейсбук страница за последните новини около книгите-игри. Можете да намерите повече информация за нашите издания на сайта www.legacyofkreya.com, където ще откриете и допълнителни материали към тази книга: дневник, интервюта и т. н. Всички новини за жанра можете да научите на www.knigi-igri.bg, както и на форума към сайта.

Игрите с Вас!

Екипът на Сдружение „КНИГИ-ИГРИ”

НЯКОЛКО ДУМИ ЗА АВТОРА

Хосе Луис Лопес Моралес (роден през 1978 г. в Барселона) е испански писател на интерактивни приключения, автор на повече от десет книги-игри и ръководства за ролеви игри. Още десетгодишен, той започва да прави своите първи опити за написване на книга-игра, вдъхновен от книгите на Стийв Джаксън, Иън Ливингстъни Джо Дивър, но страхотната „лудост“ започва с публикуването през 2003 г. на първата му книга-игра („Елфическа легенда“) от издателство „Nosolorol“. След това последват още книги-игри на различни тематики, като например няколко ноар и криминални приключения. „Паднали ангели“ е първата от тях, която проследява пропадането на детектив от Ел Ей до китайската мафия в града. Или „Когато дойдат за мен“, която разказва за бивш ветеран от войната в Залива, разследващ убийства, свързани с неговото военно минало. „Не поглеждай назад“ е друг представител на тази поредица - нелегални състезания, триади, търсене на отговори и... отмъщение.

Хосе Луис също така е и автор на ролеви игри от поредицата „Царството на сенките“, а вселената им е същата като тази от книгите-игри от серията му „Елфическа легенда“.

Хосе Луис продължава да пише книги-игри, докато работи в Каталунската пожарна и продължава да живее заедно с невероятната Мария. :)))

НЕ ПОГЛЕЖДАЙ НАЗАД

*Въпреки целия ми гняв, аз още съм плъх в клетка
Това някой ще каже, че каквото е загубено никога не може да
бъде спасено*

*Въпреки целия ми гняв, аз още съм плъх в клетка
И още вярвам, че не мога да бъда спасен*

Смашинг Пъмкинс „Куришум с крила на пеперуда“

ИСТОРИЯТА ТИ ДО МОМЕНТА

Като деца винаги бяхме заедно с брат ми, Марк. Вместо да ходим на училище, прекарвахме следобедите из парковете в центъра, правейки много по-интересни неща от това да седим в часовете по физика или математика. Например, открадвахме някой мотор и обикаляхме с него из цял Манхатън, докато се стъмни. После го зарязвахме някъде.

Годините минаваха и ние продължавахме в същата посока. Марк ме научи на всичко, което знам за моторите и триковете с тях. По това време той си изгради име в света на незаконните мото състезания, които се организираха в покрайнините на Ню Йорк.

„Никога не поглеждай назад“, ми казваше той. „Ако погледнеш назад, няма да видиш какво идва насреща и ще завършиш размазан в някоя мантинела или стълб.“ Малко след това той се премести да живее на Западното крайбрежие, за да избяга от отговорностите и проблемите. Около две години няха никаква вест от него.

Сега брат ми е мъртъв.

Вестта за неговата смърт пристигна под формата на обаждане посред нощ.

– Здравей, Джош! Чука се обажда.

Замълчах за момент. Емилио „Чука“ беше механик от Лос Анджелис и един от най-добрите приятели на брат ми. Веднага разбрах, че щом той ми се обажда след толкова дълго време без новини за брат ми, значи нещо лошо се е случило.

– Съжалявам, че ти звъня по това време, но знаеш часовата разлика и... нали разбираш – заизвинява се той с половин уста. Мълчах, в очакване той да каже всичко отведнъж и да се приключи.

– Марк е мъртъв – каза той накрая. – Убиха го на улицата. Някой

го разстреля с автомат от една кола. Линейката пристигна прекалено късно.

– Кой беше? – попитах с глас, лишен от всякаква интонация.

– Не знам. Всичко е много объркано. Брат ти се забърка с една банда от Малко Токио. Погребението е утре. Ясно е, че няма как да пристигнеш навреме, но все пак би било добре да дойдеш.

– Ще хвана първия полет утре. Благодаря ти, че се обади – казах и затворих.

Легнах на леглото смазан и се вторачих в тавана. Отвън долиташе шумът от трафика по булеварда. Погледнах часовника. Едва минаваше два, но знаех, че няма да мигна до сутринта.

Припомних си онези безкрайни следобеди в Джърси, през които карахме из покрайнините, а залязващото слънце обагреше всичко в червено. Спомних си Марк на четиринадесет – как ми сочи хоризонта и се смее, а аз съм седнал зад него на една стара Хонда, която всеки момент можеше да се разпадне. Как той даде на майка ни пачка с пари, с която да плати сметките. Помнех как брат ми...

Сега той е мъртъв.